

στατος, μηδὲ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ταφήν αὐτοῦ ἔξοδα καταλιπών. Ἡ εὐγνώμων πόλις ἤγει-
 ρεν αὐτῷ δημοσίᾳ δαπάνη μνημεῖον ἐν Φαλήρω, ἐπροίκισε τὰς δύο θυγατέρας του καὶ
 ἀπένευμε καλὸν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Λυσισμάχῳ δῶρον. Ἄλλ' ὅλοι αὐτοῦ οἱ ἀπόγονοι ὡς πένη-
 τες ἀναφέρονται, ἡ δὲ πόλις ἐπὶ ἑκατὸν πενήτηντα περίπου ἔτη ἐφρόντιζεν ἀκόμη, εἴτε
 περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως εἴτε περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Μεταξὺ λοιπὸν τοῦ 471 καὶ τοῦ 468 ἔτους ἐξέλιπον καὶ οἱ δύο τελευταῖοι τῶν ἐπὶ τῶν
 μηδικῶν πολέμων τεσσάρων πρωταγωνιστῶν τῆς τῶν Ἀθηνῶν πόλεως, οἵτινες, ὡς εἶδομεν,
 ἦσαν ὁ Μιλτιάδης, ὁ Ξάνθιππος, ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης. Ἄλλ' οἱ Ἀθηναῖοι εἶ-
 χον φθάσει τότε εἰς τὴν εὐτυχή ἑκείνην πολιτικὴν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀκμὴν καθ' ἣν
 τὰ ἔθνη δὲν χηρεύουσι ποτὲ ἀνδρῶν ἐξόχων, καθ' ἣν τοὺς ἐκλείποντας τῶν δημοσίων
 πραγμάτων ἀθλητὰς διαδέχονται ἀμέσως ἄλλοι νέοι· καὶ οὐ μόνον διαδέχονται
 ἄλλοι νέοι ἀλλ' οἱ νέοι οὗτοι ἄνδρες εἶναι τελειότεροι τῶν προκατόχων καὶ ἐπιτηδειό-
 τεροι πρὸς τὰς νέας τῆς πολιτείας χρεῖας. Τοιοῦτό τι συνέβη τότε εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ ἀπὸ τῶν
 τελευταίων ἐνιαυτῶν τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ
 Ἀριστείδου προῆλθον εἰς μέσον οἱ κληρονόμοι τῶν προτερημάτων αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπρώ-
 τερον ὁ Κίμων καὶ ὁ Περικλῆς.

Ὁ Κίμων ἦτο υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, ὅστις, ἀνάγων εἰς τοὺς Αἰακίδας τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ,
 ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ ἐπὶ Πεισιστράτου κατακτήσαντος τὴν Θρακικὴν χερσόνη-
 σον· καὶ αὐτὸς δὲ βραδύτερον ἠσφάλισε τὴν κατάκτησιν ταύτην, καθυπέταξεν εἰς τοὺς
 Ἀθηναίους τὰς νήσους Λῆμμον καὶ Ἴμβρον καὶ ἐπέστεψε τὸ στάδιον αὐτοῦ διὰ τοῦ πε-
 ριφανοῦς ἐν Μαραθῶνι κατορθώματος. Ἀφ' ἐτέρου ὁ Κίμων, συζευχθεὶς Ἰσοδίκῃν τὴν
 δισέγγονον Ἴπποκράτους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κλεισθέους, συνεδέθη διὰ κηδεστίας μετὰ
 τοῦ ἔτι περιφανεστέρου οἴκου τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν. Ὁ δὲ Περικλῆς ἦτο υἱὸς τοῦ Ξαν-
 θίππου, τοῦ ἐν Μυκάλῃ στρατηγήσαντος τῶν Ἀθηναίων, καὶ Ἀγαρίστης, τῆς θυγατρὸς
 μὲν τοῦ προειρημένου Ἴπποκράτους, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Μεγακλέους. τοῦ πάππου τῆς Ἰσο-
 δίκης. Ὡστε ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες ἀνήκον εἰς τὰ πρῶτα τῆς πόλεως γένη, ὄντες μάλιστα
 καὶ συγγενεῖς ἐκ κηδεστίας. Ἀλλὰ τοῦτο καὶ μόνον εἶχον πρὸς ἀλλήλους κοινόν. Καθὼς
 οἱ δύο τῆς Βοιωτίας ποταμοί, ἡ Ὠροή καὶ ὁ Ἀσωπός, ἀμφότεροι ἀπὸ τοῦ Κιθαιρῶνος
 οὐ μακρὰν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου πηγάζοντες, ἔπειτα τρέπονται ὁ μὲν πρὸς δυσμὰς, ἐκβάλλων
 εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὁ δὲ πρὸς ἀνατολάς, ἐκρέων εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν,
 οὕτω καὶ ὁ Κίμων καὶ ὁ Περικλῆς, ἀμφότεροι ἐκ περιφανῶν γονέων ἔλκοντες τὸ γένος
 καὶ μέχρι τινὸς συγγενεῖς ὄντες, ἔπειτα ἐστράφησαν εἰς ὅλως ἀντίθετα στάδια, ὁ μὲν ἐν
 πολέμοις ἰδίως διαπρέψας, ὁ δὲ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς πολιτείας πράγματα, καὶ ὁ μὲν συν-
 τηρητικὸς ἀναδειχθεὶς, ὁ δὲ νεωτεριστικώτατος.

Ὁ Κίμων ἐστερήθη μισράκιον ἔτι ὢν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἔχων δὲ φύσιν ὀξείαν
 καὶ ὄνομα μέγα, καὶ εὐπορίαν ἱκανήν, παρεδόθη κατὰ τὰ δέκα ἔτη τῆς πρώτης αὐτοῦ νε-
 ότης, τὰ διελθόντα μεταξὺ τῆς ἐν Μαραθῶνι καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης, εἰς πλείστην
 ὄσπιν ἀκολασίαν· καὶ κατηγορεῖτο τότε ὡς ἄτακτος, καὶ πολυπότης, καὶ φιλόγυνος, καὶ
 θανμαστός μὲν ἱππεύς, ἀθλητὴς δὲ ἄριστος, ἀλλ' οὔτε μουσικὴν, οὔτε ρητορικὴν, οὔτε
 ἄλλο τι ἐλευθέριον μάθημα ἐκδιδαχθεὶς. Ἐνὶ ὅσῳ τῆς ψυχῆς ταύτης ἐκοιμῶντο τρία
 προτερήματα, τόλμη, νοῦς, φιλοτιμία, τὰ ὅποια δὲν ἐζήτουν εἰμὴ ἰσχυρὰν τινα ἀφορμὴν
 ἵνα ἐξεγερθῶσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὸν ἄσκοπον καὶ ἀγεννητὴ ἐκείνον βίον. Ὅθεν, ἀμα ἐπελ-
 θόντων τῶν κινδύνων τοῦ 480 ἔτους ὁ Κίμων κατήλθεν ἐκ τῶν πρώτων ἐπὶ τὴν θάλασσαν

